

FÓKUSZBAN

KAPCSOLATÜGYELETEK A GYERMEKJÓLÉTI SZOLGÁLATOKBAN?

Tíz évvel ezelőtt Tatabányán a nevelési tanácsadóban kapcsolattartási szakvéleményeket írogattam a gyámügyi előadónak, amelyben kifejtettem, hogy mi lehet az oka a konfliktusnak, véleményem szerint kit kellene hatósági eszközökkel jobb belátásra bírni. Tehát leírtam a problémát, azután a munkát visszaadtam a gyámügyi előadónak. A konfliktus kezelésére ezáltal a hatóságot kértem fel.

Akkor sem jártunk jobban, ha úgy döntöttünk, hogy a nevelési tanácsadó pszichológusai veszik „kezelésbe” a szülőket. Rá kellett jönnünk, hogy a terápiás módszer itt hatástalan. Egyik szülő sem hajlandó ugyanis megkeresni viselkedésének okait, hiszen a kapcsolat megszakadásáért a másikat okolja. Ezekben az esetekben nincs meg a feltétele a családterápiának sem, hiszen legalább az egyik fél nem akarja a kapcsolatot felújítani.

Amikor elegünk lett a sok eredménytelen próbálkozásból, elhatároztam, hogy ezentúl nem szakvéleményeket fogok írni, hanem megrendezem a láthatást, megfigyelem, hogyan zajlik, mi a hiba, és ott helyben megpróbálok beavatkozni. Tehát megoldom a problémát, és csak az eredményt jelzem vissza.

Szombaton is kinyitottuk tehát a nevelési tanácsadót, és rendelkezésre bocsátottuk játszószoobánkat. Így kezdődött a Kapcsolatügyelet.

1990-ben az Országos Gyermekvédő Liga keretében működtettük először Kapcsolatügyelet néven ezt a szolgáltatást, a jelenlegi helyén, a VII. kerületi nevelési tanácsadóban. Aztán '92-ben létrejött a Kapcsolat Alapítvány két szolgáltatással, az Egyszülős Klubbal és a Kapcsolatügyelettel, kezdettől fogva a VII. kerületi és a Fővárosi Önkormányzat támogatásával.

Kapcsolatügyeletünk a '94-es Soros, a 95. és 96. évi Phare Demokrácia Program támogatásával nagy fejlődésnek indult. A Kapcsolatügyeletek számának alakulása '95-től '97-ig: '95: Budapest(Osvát u.), Dunaújváros '96: Békéscsaba, Tatabánya

'97: Komárom, Gödöllő, Pécs, Paks, Székesfehérvár, Gyula, Pesterzsébet (ez utóbbi fővárosi támogatásból létesült)

Ügyeleteink eddig több mint 400 családnak biztosítottak kapcsolattartási lehetőséget.

Az Osvát utcai Kapcsolatügyelet forgalma (egy ügyeleten fogadott családok átlagszáma): 1990-től máig 1,16-ról 9,29-re emelkedett.

A központi, Osvát utcai Kapcsolatügyelet 1990-től 417 ügyeletet tartott, tevékenysége 362 családot, 1448 családtagot érintett. Az esetek 70%-ában évek óta elhúzódó perek álltak. A hozzánk forduló családoknál a gyermeket csak 12 esetben nevelte az apa. 48 nagyszülő-unoka kapcsolattartást segítettünk.

A családok közel 70%-át a gyámügyi hivatalok utalták be hozzánk. Az egyre szaporodó bírósági megkeresések mára már a 20%-ot teszik ki. Csupán a fennmaradó 10% az önként jelentkezők száma, amely azt jelzi, hogy a konfliktuskezelés megegyezésem formájának jelentőségét a hatósági munkában dolgozó szakemberek értékelik igazán, az ügyfelek még mindig inkább a pereskedést választják. Örvendetes viszont, hogy az ügyvédek körében is egyre népszerűbb a Kapcsolatügyelet, és már nemcsak azért, hogy újabb igazolásokat szerezzenek be kliensük bíróság előtti védelméhez, hanem valóban a mediációs munkát értékelik tevékenységünkben.

A bíróságok elsősorban abban a szakaszban keresnek meg bennünket, amikor a gyermek-elhelyezési döntés előtt, a szakértői véleményekre várva nem működik a kapcsolattartás, a szülők egymástól lopkodják a gyermeket. Ebben a helyzetben jól jön egy biztos, semleges hely, megfelelő szakmai kontrollal. A kapcsolattartás tapasztalatairól még döntés előtt tájékoztatjuk a bíróságot.

Évente néhány esetben állami gondoskodásban lévő gyermekek szülei és nevelőszülei közötti konfliktus esetén is segítünk, de vállaljuk állami gondozásból hazatérő gyermek és szülei kapcsolatának helyreállítását is. Újabb anyaatthonok is igénybe veszik szolgáltatásunkat.

Eredményességünk:

Az esetek 16%-ában nem jön létre találkozás a végtelen fellebbezések és különböző kifogások miatt (a gyerek beteg 75%, éppen más családi programmal ütközik a kapcsolattartás 15%, esetleg a gyermek tiltakozik 10%).

Néhány hónap alatt rendeződik a kapcsolattartás 32%-ban, éveig igénybe veszik a segítségünket 52%-ban.

Rendőri segítségre évente 2-3-szor van szükségünk renitens szülő miatt.

Tapasztalatunk szerint gyakran írható a környezet számlájára a konfliktusos kapcsolattartás. A nagyszülők és az új élettárs negatív hatása 40-60 százalék közé tehető.

Az igénybevevők megoszlása terület szerint:

60% VI., VII., VIII., IX. kerületi lakos

30% a többi fővárosi kerületből jön

10% a főváros környékéről

Naponta segítünk telefonon is a hozzánk fordulóknak, hiszen a Kapcsolatügyelet szakemberei hétköznapi is megtalálhatók ugyanott, az Erzsébetvárosi Nevelési Tanácsadóban.

A média kb. 100 esetben foglalkozott velünk, ennek ellenére még mindig nem vagyunk eléggé ismertek. Ezért az interneten is megjelentettük szolgáltatásainkat, külön információs telefonvonalunk van, és rendszeresen küldjük szórólapjainkat az érintetteknek. Az eddiginél erőteljesebb ismeretterjesztő munkát szeretnénk végezni az apák és a gyermekek körében, hogy ismerjék meg jogukat, és éljenek velük. A Soros Alapítvány támogatásával ezért kísérleteztük ki a különböző gyermekkorosztályoknak szóló szórólapokat, amelyek a többihez hasonlóan az internetről is letölthetők.

Bírálat eddig 6-7 alkalommal ért bennünket, bírósági perünk még nem volt.

Érdekes, bár a szakemberek előtt nem ismeretlen jelenség, hogy a hozzánk küldött ügyekben a konfliktusukat csak mediátorral megoldani képes szülők iskolai végzettsége, beosztása jóval magasabb mint a lakossági átlag:

10% vezető értelmiségi,

72% középfokú vagy magasabb végzettségű,

18% alacsony iskolai végzettségű.

További tapasztalatunk, hogy akkor sikeres igazán a mediáció, ha a hatóság előtte keményen büntet. Munkánk során szorososan együttműködünk a gyámhivatalokkal. Különös módon a büntetéstől való megszabadulás serkenti a szülőket leginkább arra, hogy együttműködjenek a mediátorral.

Az újonnan létrejött vidéki Kapcsolatügyeletekben megforduló segítséget kérő családok száma meghaladja a 150-et, az önként jelentkezők aránya magasabb. Az egyéb arányok hasonlóak.

Sajnos a 11 létrejött Kapcsolatügyelet fele csak időszakosan tart nyitva, mert az Európai Unió támogatásának befejeződése után az önkormányzatok az igény ellenére sem biztosították tovább a működésükhöz szükséges feltételeket, alapítványunk pedig szponzor hiányában szintén nem tud segíteni. A következő évben változást hoz, hogy reményeink szerint kiemelten közhasznú szervezetté válunk.

Módszereink is sokat változtak az eltelt idő alatt. A kezdetben megrendezett szombati találkozóhelyből, amely lényegében elváltak részére kialakított játszóház volt, a kapcsolattartási fokozatok kialakításával (1. sz. melléklet), a két egymással harcban álló szülő között létrejött megállapodások írásba foglalásával (2. sz. melléklet), a szülőcsoport kapcsolatügyi leti változatának kidolgozásával (3. sz. melléklet), az ingyenes családi mediációs szolgálat létrehozásával (4. sz. melléklet) a mediáció egy speciális formáját hoztuk létre.

Egy-két éven belül teljessé szeretnénk tenni a Kapcsolatügyi letek országos hálózatát, hogy a kapcsolattartási problémával küszködő családok számára elérhető közelségbe kerüljön ez a szolgáltatás. Szeretnénk, ha válási szándékkal először bennünket keresnének fel a szülők, és nem a bíróságokat. A most előkészítés alatt lévő, a családi konfliktusokkal és a gyermekvédelemmel kapcsolatos egyeztetésről szóló törvénynek kötelezni kellene az önkormányzatokat, hogy a nagyobb, vagy a közlekedés szempontjából jobban megközelíthető településeken, de legalább a megyeszékhelyeken hozzák létre a Kapcsolatügyi leteket, és ezek működéséhez teremtsék meg a feltételeket. (A jogszabály lehetőséget adna arra, hogy a kapcsolattartás akadályozása miatt megbírságot szülők büntetéseiből befolyt összegeket Kapcsolatügyi letek létrehozására és működtetésére fordítsák.) A Kapcsolatügyi letek szervezésében, a mediátorok kiképzésében és a szakmai munka szupervíziójában minden önkormányzat számíthat a Kapcsolat Alapítvány segítségére. A hálózatot meglévő családvédelmi intézményekre, azok munkatársaira építve lehetne kialakítani. Ezek közül a gyermekjóléti szolgálatok profiljába illeszkedik leginkább, bár a nevelési tanácsadók, ill. a családsegítő központok körülményei és szakemberei is ugyanúgy alkalmasak e feladat ellátására. Idén újabb négy vidéki Kapcsolatügyi letet szeretnénk beindítani a Szerencsejáték RT támogatásával. Ehhez a helyi önkormányzatok segítségére is szükség lesz.

A Kapcsolatügyi letek III. Országos Találkozója, amely 1998. december 15-én volt, már meghívtuk a nagyobb vidéki városok gyermekjóléti szolgálatainak vezetőit is.

MELLÉKLETEK:

1. sz. melléklet

A szülő-gyermek kapcsolattartás szintjei és fokozatai a Kapcsolatügyi leten

I. SZINT:

1. A gyermek mindkét szülővel és a Kapcsolatügyi let egyik munkatársával együtt játszik a játszósobában.
2. A gyermeket gondozó szülő a váróban tartózkodik, vagy igénye szerint az ügyeletessel konzultál, a gyermek a látogató szülővel és a másik ügyeletes szakemberrel a játszóban van.
3. A gondozó szülő a váróban, a másik szülő a gyerekekkel a játszóban, az ügyeletes a játszósoba közelében tartózkodik.
4. A gyermekét látogató szülő a játszóban van a gyerekekkel, a másik szülő egy távolabbi szobában az ügyeletes szakemberekkel megbeszéli kapcsolatügyi leti tapasztalatait.

II. SZINT:

5. A látogató szülő a játszóban tartózkodik gyermekével, a gondozó szülő kimegy egy órára a városba.
6. A gondozó szülő nyitásra elhozza az ügyeletesre a gyermeket, átadja a látogató szülőnek, majd az ügyeletes teljes idejére eltávozik, és csak az ügyeletes végére jön vissza.
7. A látogató szülő és a gyermek egy órára kimennek a városba a gondozó szülővel is egyeztetett programra. A gondozó szülő ezalatt újra a váróban tartózkodik.

III. SZINT:

8. A látogató szülő a gyermeket a Kapcsolatügyeleten veszi át, az ügyelet teljes időtartamára kiviszi a városba. A tervezett nyilvános gyermekprogramot előre megbeszéli az ügyeletes szakemberekkel és a gondozó szülővel is. A gondozó szülő sem tartózkodik ezalatt az épületben, csupán az ügyelet végére jön vissza, hogy gyermekét átvegye.

9. A látogató szülő a Kapcsolatügyeleten veszi át a gyermeket, egész napra elviszi, közben a lakásán is tartózkodnak néhány órát, majd a gondozó szülő lakására kíséri vissza. A szülők hétfőn telefonon számolnak be az ügyeletesnek tapasztalataikról.

IV. SZINT:

10. A látogató szülő a gondozó szülő lakásáról viszi el, és még aznap este ugyanoda is viszi vissza a gyermeket. A gyermek a kapcsolattartás egész ideje alatt a látogató szülő otthoni környezetében tartózkodik. A szülők hétfőn telefonon számolnak be tapasztalataikról az ügyelet munkatársának.

11. A gyermek két napot tölt el a tőle távol élő szülőnél. Amennyiben mindkét szülő visszajelzése pozitív, a Kapcsolatügyelet további segítségére nincs szükség.

2. sz. melléklet: Megállapodás(minta)

B. Dávid (sz.1992. 01. 22. anyja: A. Andrea, apja: B. Dániel) kapcsolattartása ügyében

1.A szülők megismerték a Kapcsolat Alapítvány céljait, azokkal egyetértenek, és az Alapítvány szakembereivel együttműködve, a tájékoztatóban leírt módszer (Fokozatok) szerint haladva kívánják biztosítani gyermekük és a látogató szülő kapcsolatát.

2. Mind a gondozó, mind a látogató szülő beleegyezik abba, hogy a kapcsolattartás helyszíne meghatározott ideig a Kapcsolatügyelet legyen (Osvát u. 3.).

3. A Kapcsolatügyelet szolgáltatásaiért a szülők támogatásban részesítik a Kapcsolat Alapítványt a tájékoztatóban megismert díjtételek szerint.

4. A Kapcsolatügyelet szolgáltatásai a szülők számára ingyenesek.

5. A szülők a Kapcsolat Alapítvány segítségét elfogadva belátják, hogy a gyámhivatal illetve a bíróság által előírt kapcsolattartási forma kezdetben csak cél lehet, amely az első pontban említett módszer szerint haladva érhető el. a gyermek és a látogató szülő közötti kapcsolat fejlődése ütemében. A következő fokozatba lépés előtt a szülők konzultálnak az ügyeletes szakemberrel.

6. A szülők minden esetben az Alapítvány szakembereihez fordulnak, ha reklamációjuk van a megállapodás valamelyik pontjának be nem tartása miatt. Ilyen esetekben újból tárgyalják, és szükség esetén módosítják a megállapodás szövegét, az Alapítvány munkatársának közvetítésével. Egymás lépéseire közvetlenül nem reagálnak, külön szerződést nem kötnek, mert ez a megállapodás be nem tartását jelenti.

7. Abban az esetben, ha a megállapodás egyoldalúan vagy közös akaratból felbomlik, az Alapítvány tényszerű összefoglaló feljegyzést készít a szülők, a gyámhivatal vagy a bíróság számára a kapcsolatügyeleti tapasztalatokról, amely tartalmazza a találkozások számát, gyakoriságát, időtartamát, az elért fokozat szintjét, valamint a megállapodás felbomlásának körülményeit. Ez a feljegyzés pszichológus szakértői véleményként nem használható fel.

8. A gondozó szülő vállalja, hogy a gyermeket a Kapcsolatügyeletre a jelen megállapodásban szabályozott időpontokban a látogató szülővel való találkozásra pozitívan előkészítve elhozza .

Indokolt akadályoztatás esetén 48 órával előbb értesíti az Alapítványt, és utólag igazolja a távolmaradás okát. Az elmaradt találkozást pótolja.

9. A látogató szülő vállalja, hogy gyermektartási kötelezettségének rendszeresen eleget tesz, és a találkozási alkalmakon pontosan megjelenik. Akadályoztatása esetén 48 órával előbb értesíti az Alapítványt. A találkozásokat nem arra használja fel, hogy információkat szerezzen a gondozó szülőről.

10. A Kapcsolatügyelet munkatársai minden megjelenést és hiányzást dokumentálnak a Kapcsolatügyeleti naplóban.

Az első kapcsolattartási időpont:

11. Az első találkozás az x fokozatban indul.

12. Egyéb megállapodások:

3. sz. melléklet Szülőcsoport „átjáróházban” (kapcsolatügyeleti tapasztalatok)

A szülő-gyermek kapcsolattartás 11 fokozatát dolgoztuk ki a Kapcsolatügyeleten:

Az 1. fokozat, amikor a gyermek nem tud még leválni a vele élő szülőről, de a két szülő pillanatok alatt hajba kapna, ha magukra hagynánk őket, ezért mi is részt veszünk a játékban. A 4. fokozat már elfogadhatóbb: a látogató szülő itt már egyedül van a gyermekével a játszószobában, a gondozó szülő egy távolabbi szobában beszélget az ügyeletessel. A 7. fokozat a legkockázatosabb: a látogató szülő és a gyerek egy órára kimennek a városba, a gondozó szülő – körmét rágva – a váróban tartózkodik.

Egy-egy ilyen szombati alkalommal a kapcsolattartás különböző szakaszaiban lévő családok tartózkodnak az épületben. Vannak, akik először találkoznak nálunk, és mi sem tudjuk, milyen kimenetelű lesz ez a találkozás. Ezekre a családokra kell a legjobban odafigyelni. Mások már csak a gyermek átadásában igénylik a segítségünket, azután nincs teendőnk velük, mert kimennek a városba. Ez általában 4-5 alkalom után be szokott következni. Előfordul azonban, hogy egyes családok hónapokra, esetleg több évre is megrekednek a 4. fokozaton, amikor a gyermekét látogató szülő más családoktól külön, kettesben játszik a gyermekkel egy kisebb szobában, a gondozó szülő pedig a váróban tartózkodik. Ilyenkor arról van szó, hogy a gondozó szülő nem tudja, vagy nem akarja meglépni a következő, 5. fokozatot, vagyis, hogy amíg a látogató szülő egy kisebb szobában kettesben marad gyermekével, ő egy órára kimegy a városba.

Pontosan egy éve történt, hogy a páratlan heti ügyeletünkön elviselhetetlenül sok ilyen család gyűlt össze. Ezek a 4. fokozaton (az I. szinten) megrekedt családok foglalták el szinte valamennyi szobánkat. A gyermeküket kapcsolattartásra hozó szülők – jórészt anyák – a váróban egyre hangosabb kupaktanácsot tartottak, amelynek témája a másik szülő ócsárolása volt. Kezdt kialakulni egy olyan közhangulat, amely az Alapítvány céljával ellentétes volt: egymást igyekeztek meggyőzni arról, hogy miért kell korlátozni a másik szülő és a gyerek kapcsolatát. Már az újonnan érkezőket is agitálni kezdték.

Ekkor határoztuk el, hogy a kupaktanácsból általunk irányított szülőcsoportot hozunk létre. Az indítás egészen egyszerű volt: a szülői váróból egy nagyobb szobába invitáltam a beszélgetés résztvevőit, és közöltem, hogy én is szeretnék részt venni ezeken a beszélgetéseken. Nyugodtan folytassák a témát, majd én is elmondom a véleményemet. Abban is megállapodtunk, hogy ha valamelyik kollégám ráér, ő is beül beszélgetni. Az is lehet, hogy nem tudok végig benn maradni, csak folytassák a megkezdett témát.

Az ajtót az „ülés” közben a szülők kérésére nyitva kellett hagyni, fél füllel ugyanis a gyerek „segélykiáltását” figyelték, vagy azt várták, hogy 12 éves csemetéjük időnként hozzájuk rohanjon. A szülők, a gyerekek, az ügyeletesek tehát ki-bejártak a kitárt ajtón, de senki sem maradt lé semmiről, mert a téma ugyanaz maradt: „Adjam vagy ne adjam a gyermekem?” Jellemző a csoport „átjáróház” jellegére, hogy az ötletadó, Urbán Erika pszichopedagógus gyakorlatilag be sem tudott jönni az

ülésekre, mert lefoglalták az újonnan érkező családok. A csoportot végül Marafkó Lászlónéval és Kardos Edinával felváltva vezetem.

Elsődleges céloom az volt, hogy ventilálási lehetőséget biztosítsak a szülőknek, de oly módon, hogy ezzel ne befolyásolják a váróban ülő többi szülőt. Másik céloom az volt, hogy lekössem a figyelmüket, és ezáltal kevesebbszer nyitogassák rá az ajtót gyermekükre, miközben az önfeledten játszik a látogató szülővel. Nem utolsósorban azért is kezdtem el a csoporttal, hogy megismertessem őket azzal a szemlélettel, amelyet mi képviselünk. Szerettem volna a csoportnormát az Alapítvány céljához közelíteni: vagyis az a jó szülő, aki nem korlátozza gyermeke kapcsolatát a másik szülővel. Ebből azután nagy viták kerekedtek, amelyekben 5-6 szülő is részt vett.

A feszültséget azzal is fokoztuk, hogy olyan szülőket is behívtunk a váróból, akik hónapok óta hiába jöttek el a megbeszélte időpontra, hogy gyermekükkel találkozhassanak, mert a másik szülő nem jelent meg a Kapcsolatügyeleten.

Mindjárt az első alkalommal egy fiatal, elkeseredett anyát hívtunk be a csoportba, aki zokogva mondta el a többi, birtokon belül lévő anyának, milyen fájdalmat okoz neki a gyermek apja azzal, hogy nem engedi hozzá kislányait. A csoport nőtagjai nem tudtak nem azonosulni vele. Mindenki vigasztalta.

Egy másik alkalommal jelenetben játszottuk el a kapcsolattartási alkalomra való felkészítést. A játék megbeszélésekor a gyermeket játszó anya mondta ki az önmagát játszó sorstársának, hogy szavai és tettei ellentétben állnak egymással. Az anya pedig arra jött rá, hogy saját anyja bábjaként viselkedik.

Ezek a konfrontációk hatásosnak bizonyultak. A szülőcsoport korábbi hangadói elszigetelődtek, elvesztették informális vezető pozíciójukat. Eközben a békén hagyott gyerekek kapcsolata javult a másik szülővel. Most is berohangáltak a csoportra, de már olyan kérésekkel, hogy „Szeretnék kimenni az apuval fagyizni!” Először még előfordult, hogy egy ilyen kérésre kategorikus nem volt a válasz, amit aztán meg is beszélünk, később azonban egyre kevésbé volt szalonképes az ilyen megnyilatkozás. Észrevehető volt egy olyan tendencia is, hogy ugyan nem engedte ki a szülő a gyermeket az épületből, de ő maga halaszthatatlan dolgára hivatkozva órákra eltávozott, és egyedül hagyta a gyereket a másik szülővel (II. szint 6. fokozat). Így egyben elkerülte a csoportot is, ahol újból és újból konfrontálnia kellett.

A csoport hat ülés után szét is ment, de közben változások történtek a látogató szülők és a gyerekek viszonyában. Kevésnek kezdték érezni a korlátozott láthatásokat. Az évek óta aszalódott ügyek megmozdultak, a látogató szülők aktívabbak lettek, kezdtek harcolni a gyerekeikért, miközben a gondozó szülők elbizonytalanodtak, és kisebb ellenállást tanúsítottak. Azóta több ilyen családnál megindultak az ügyeleten kívüli találkozások is. Ehhez persze a kollégák sok egyéni beszélgetést is folytattak, és a gyámügyi előadók együttműködése is kellett. Mára csak a kupaktanács vezetője olvasgat a váróban. Továbbra sem engedi, hogy a gyerek a másik szülővel elhagyja az épületet, de ma már csendben kivárja a három órát, és nem ellenőrzi félóránként, hogy mi történik a másik szobában. Egyelőre nincs igény újabb szülőcsoportra.

4. sz. melléklet

Saját és gyermeke(i) érdekében

**ELŐSZÖR FORDULJON HOZZÁNK!
CSAK AZUTÁN A BÍRÓSÁGHOZ.**

**CSALÁDI KONFLIKTUSOK ESETÉN
segít a
MEDIÁCIÓS (KÖZVETÍTŐ) SZOLGÁLAT**

Azoknak, akik fontolgatják a válást,
azoknak, akik attól félnek, hogy bekövetkezik,
azoknak, akik eldöntötték, vagy akiknek bejelentették és perre készülnek,
azoknak, akik a gyermekek elhelyezése, láthatása kérdésében
eddig még nem tudtak megállapodni,
azoknak, akiket egyéb, a válásból eredő anyagi problémák
megoldása sürget.

Azonnal időpontot adunk, és megfelelő időt szánunk az Ön problémájára

Mediátoraink, a közismert szakemberek,

dr. Kardos Ferenc és dr. Sebestyén Tamás

meghallgatják Önt, meghatározzák, milyen helyzetben van, mit kell tennie.

Közvetítünk Ön és házastársa/élettársa között. Segítünk olyan egyezséget kötni, amely az Ön és gyermeke© érdekét egyaránt szolgálja.

Telefonáljon!: 34-34-000

címünk: KAPCSOLAT ALAPÍTVÁNY
1073 Budapest VII. Osvát u. 3.